Лука А. Александров: Дојде ден пак да се свртиме кон верата Христова!

Во 1910 година беснееше колера во Охрид.
Градот секој ден се полнеше со мртовци.
Лек немаше.
Народот почна да се преселува и да бега во околните села. Манастирот Свети Наум беше полн со избегани Охригани. Тогаш, вели Сандре, му предложив на поп Георги и и на уште еден поп кој беше при црквата Свети Климент, да ги земеме моштите на Светиот отец наш Климент и да поминеме низ градот во литија.
Свештениците се согласија и веднаш тргнавме, само ние, неколку души.
Попат почна да ни се придружува народот.

Го поминавме варошот, па потоа [врвевме] низ чаршијата. Турците не ни сметаа, зашто и тие се луге,од човештвото, кои се пред Бога исти и делиме исти проблеми, и срeката и несреката исто ја доживуваме, а сега сите пагаме од колерата како муви.

И така, до вечерта се вративме со моштите во црквата Свети Климент.
Другиот ден никој повеке не се разболе од колера. Оваа грозна болест веднаш се

пресече.
Носењето на светиите во литија многу помага, вели стариот Сандре.

И потсетува на случајот во Цариград.

Еднаш и во Цариград завладеала колера и многу народ покосила.
Тогаш Патријархот пошол кај султанот и замолил за одобрение, да се пренесе низ градот Појасот на Пресвета Богородица, кој тогаш се чувал во црквата Влахерна.
Султанот дозволил и литија со Појасот и со Патријархот, свештенството, со крстови и рипиди, минала низ Цариград. И колерата веднаш престанала.

Денес Повардарската епархија со нејзините свештеници, а на чело со Неговото Високопреосвештенство Митрополит повардарски г. Агатангел изврши литија по улиците на Велес за мир и спас на граганите од ова зло што надвисна над светот и нашата Македонија.

Со верба во Бог ке се излекуваме од ова зло!

Биди благословен Владико

VE·374·BT
KIA

Не ме уништи османскиот
султан, ни бугарскиот цар,
го кренав во воздух
францускиот брод
'Гвадалкивир' во Солун,
ги преживеав Беаз-куле,
Еди-куле, Фезан, Енби-кој,
затворот во Софија и
Ќустендил,но ме
уништија агентите од
ОЗН-а и удбашите!
Павел Шатев
1882 - 1951
В. Рајчиноски